

et Pantserfisk, en Regtelse, som jo forøvrigt Regjeringen har taget imod, idet den har taget imod den Finantslov, man har budt den, og er bleven siddende med den; Regjeringen er altsaa efter al Konstitutionnel Brug medansvarlig i disse Udsættelser eller Opsættelser, hvad man nu vil kalde det. Jeg siger altsaa, at Grundene til at nægte Pantserfisket ikke ere blevene refererede rigtig. Det er baade saglige, finantsielle og politiske Grunde, som have blandet sig ind i Betragtningen af dette Spørgsmaal, og jeg fremhævede udtrykkelig i mit første Foredrag, at dels en Forening af disse tre Arter af Grunde, dels enkelte fortrinsovis eller ubelukkende kunde have bestemt disse eller hine Medlemmer af det Flertal, der fastholdt Regtelsen, en Regtelse, som, det gjentager jeg, de øvrige Faktorer i Lovgivningsmagten tog imod. Spørgsmaalet dreier sig nemlig ikke om det større Skib, men om vi nu, saaledes som Stillingen for Dieblirket er, skulle gaa over til, hvad vi kalde, ikke blot Kampstibe — thi Kampstibe kunne ogsaa være mindre — men søgaa endte Kampstibe, eller om vi væsentlig skulle ubvide vort Sforsvar til et Rysforsvar. Der er altsaa Spørgsmaal om to Systemer, og det er det Spørgsmaal, som efter Regjeringens Forslag her skulde finde sin Afgjørelse, medens derimod Flertallet siger: den Afgjørelse, der nu maatte finde Sted, hvis vort Forslag vedtages, betragte vi ikke som nogen endelig Afgjørelse, ikke engang endelig for iaar, idet vi forvente, at vi senere hen ville komme til at drøfte dette Spørgsmaal. Det er et meget alvorligt Spørgsmaal og det hænger sammen med Overveelsen af, hvilken Stilling man vil give vort Søværn, og hvilken Opgave man har tiltænkt det i en Krig. Skal Søværnet udvisses yderligere end til at være en Bihjælper for Landforsvaret, og skal den altsaa faae en betydningsfuldere Stilling, end man hidtil har tænkt sig, da vil det vistnok være naturligt, at man gaar over til større Kampstibe, og da maa vi samtidig indrette Landforsvaret derefter, for at begge Dele kunne, uden finantsielt at nedtrykke vort Land, danne et sammenhængende Hele til Arbejdet for et fælles Maal. Ganske vist ere altsaa Lovene, om de ere tilstede, berettigede. Men der kan ved fortsatte Forhandlinger komme saa indtrængende Grunde frem for denne eller hin Side, og Stillingen kan ogsaa i andre Henseender forandre sig saaledes, at selv om der er Lov tilstede hos et større eller mindre Antal Medlemmer, kunne disse suspendere denne deres Lov af Hensyn til de vedvarende Opfordringer, der rettes til dem, og af andre Hensyn. Dette er i enhver Henseende tilladeligt. — Med Hensyn til de Betragtninger, der angaaende Drlogsværftet ere fremsatte mod Flertallet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) og dels af den ærede Minister, skal jeg gjøre nogle Bemærkninger. Hvad Dybtgaandet angaar vil jeg sige, at den ærede Ministers Beregning af Dybtgaandet

vel er 18 Fod, men saa bestemt udtalt er det dog neppe af den ærede Minister i de Finantsudvalget foreliggende Dplysninger, at han ubetinget har truffet sit Valg mellem de 18 Fod og de 18½ Fod, at Flertallet ikke skulde være berettiget til at skrive 18 à 18½ Fod, men hvis det saar en Forøgelse i et tilsvarende Forhold som f. Ex. et af de andre Pantserfiske i Henseende til Dybtgaandet, kunde mangen en Chef betænke sig meget paa at søge Drodden ud med det. Og forresten, hvorfor skulde han søge Drodden ud? Det vilde kun være et sjældent Tilfælde f. Ex., naar det skulde bruges som Hjælpestib i Østersøen, kun i saadant Tilfælde kunde det faae Betydning der. Men naar det nu siges, at Erfaringen taler for, at det vilde være tilfredsstillende, skal jeg dog, uden nærmere at komme ind paa en Bedømmelse af vort Skibsbygningsvæsen, bemærke, at man neppe kan sige, at man har Erfaring fra Ddin. Bygningen af Ddin traf saalænge ud, at den kun kunde være et Par Dage med i Eskabren isædet for de 6 Uger, den skulde have været med efter Bestemmelsen; og hvorledes blev den prøvet? Prøven har neppe været saaledes tilendebragt, at der kunde være Tale om bets Dygtighed som Kampstib. Lad os haabe det Bedste, men at tale om et nybygget Føster, der ikke engang kan tage Del i de Dvelfer, der vare reglementerede, og hente Erfaring derfra, det tror jeg dog ikke er Grunde, der ere stærke nok til at betage Flertallet bets grundebe Lov i denne Retning. Iøvrigt har jeg udtrykkelig nævnt, at vi kun tillægge Punkt 3 i de af os fremhævede 4 Punkter en mindre Betydning, idet dette Spørgsmaal har forstjellige Sider, der kunde taale en nærmere Forhandling. Naar imidlertid det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds siger, at vi skulle bygge herhjemme, for det Første, fordi vi have et Drlogsværft, synes det mig rigtignok at være en noget besynderlig Grund at skulle bygge, fordi vi have et Drlogsværft. Det er ikke noget Bevis for Drlogsværftets Beskaffenhed. For det Andet sagde det ærede Medlem, at vi skulde beskæftige vort Drlogsværft i denne Retning; thi ellers bleve vi nødtie til at begynde paa andre Ting, som ikke havde nogen videre Betydning. Men hvis denne Bemærkning af det ærede Medlem er rigtig, bekræfter det tilfulde, hvad Flertallet har antyndt, at, saafremt man ikke gif til Bygning af Pantserfiske her hjemme, vilde en Indskrænkning af Drlogsværftet være rigtig; thi det vil ikke være i sin Orden, at man skal holde et Drlogsværft i et saadant Omfang og bevilge saa store Midler til det for at beskæftige Arbejderne med Bygningen af større Skibe eller overhovedet med Noget, der ikke er til videre Nytte. Det hænger dog ikke rigtigt sammen. Dernæst var der Tale om at fremme det saaledes, at vi kunde faae det særbdigt til Krigsbrug. Det har nu mindre at sige, om det skal bygges i Indlandet eller Udlandet for den Sags Skyld;